
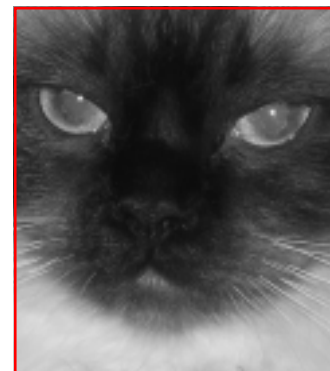

NOTERINGAR

... runt birmakatten

Copyright Kerstin Zimmerman

Sälj inte Din kattunge till oseriösa köpare

Oftast talar man om oseriösa uppfödare, men det finns i allra högsta grad även oseriösa köpare.

Som uppfödare är Du i Din fulla rätt att sälja till den köpare, som Du själv tror kommer att på bästa sätt ta hand om den kattunge Du fött upp. Fall aldrig för frestelsen att sälja kattungar bara för "att bli av med dem".

"Skavsår" på bakbenen

Ibland har jag hört domare, som vid bedömning av birma haft tunderingar omkring en *till synes* kal fläck ovanför kattens ena eller båda bakkilar. Detta har ibland föranlett domaren att tro att en vit fläck skulle vara bortplockad.

Oftast är det istället så, att när katten ligger, tar den spjärr med bakbensens häl mot ett skavande underlag. Detta gör att håret på denna lilla fläck skavs bort eller viks åt sidan, vilket kan uppfattas som att hår saknas. Detta "skavsår" sitter så gott som alltid inom ett speciellt avgränsat område på de katter som har detta.

Birmans många detaljer bedöms

Ibland tycker vi kanske som uppfödare och utställare att våra domare ämnar på "petitesser" då det gäller birmans utställningsmässiga kvalitéer. För de domare, som inte själva är uppfödare av rasen, är det helt naturligt mycket svårt att känna till hur hela "produktionen" av birmor ser ut. De birmor våra domare ser är endast ett fåtal av dem som föds under ett år.

Birmor & barn

Många nyblivna eller tilltänkta kattägare undrar över hur birmakatten fungerar tillsammans med små och större barn. Den gamla vidskepsen att katter skulle lägga sig på nyfödda bebisar och kväva dem, lever också kvar och är något som kattägare, som väntar smått, frågar om. Detta är naturligtvis ingenting som det ligger någon sanning i. däremot vill katter ofta ligga i bebisars sängar och vagnar - men naturligtvis helt utan onda avsikter.

Birmakatten är, enligt mina erfarenheter, mycket förtjust i både stora och små barn. På grund av sitt tåligena temperament och sin lekfullhet är birmakatten ofta intresserad av att umgås med barnen i deras lekar. När leken blir för tröttsam går katten sin väg - till nästa lektillfälle.

Mina erfarenheter av birmor och barn är därför mycket goda. Men, naturligtvis krävs att barn får lära sig att handskas rätt med familjens katt. Katten är en värdefull familjemedlem och ska behandlas därefter.

Skelögdhet

Något som förvånar vid bedömning av birma, är att man inte lika ofta nu, som "förr i tiden" kontrollerar om katten skelar eller har tendens till skelning.

Detta gjordes mycket ingående förr, företrädesvis med en penna som sakta fördes lodrätt fram och tillbaka framför kattens ögon.

Om vi börjar att slarva med skelningstendens inom rasen, har vi snart återkommit till det tidigare stora problemet.

>

P-piller och pigmentförändringar

Pigmentbortfall på birmakattens läderhud, t ex läppar och nosspiegel, tror man kan orsakas av p-pilleranvändande. Detta är naturligtvis ingenting som ställer till problem i aveln utan rättas oftast till då honkatten under en längre tid varit fri från p-piller. Långt ifrån alla katter drabbas.

Samma fenomen kan uppträda på dräktiga honor. Därav kan man kanske dra slutsatsen att det är hormonellt beaktat.

Vissa hankatter ges ibland p-piller. Detta för att dämpa deras eventuella "strilande" och rastlöshet. Samma problem kan därför drabba dessa.

Pälskvalitet

En utbredd missuppfattning hos många är att birman ska ha så lång och fylligt "stor" päls som möjligt. Men, om man läser standarden för birmans pälskvalitet så ska den vara "lång till semilång" och silkig (ska kännas kall att ta på). Den ska dessutom ha ytterst lite underull. S.k. "perserpäls" är inte önskvärd ...

Birmakatten och andra djur

Bland birmaägare är det känt att birman oftast är mycket vänlig mot familjens övriga eventuella djur. Uttrycket "som hund och katt" är ingenting som birman känner till. Familjens hund brukar istället ofta vara den som katten söker sig till - hellre än till övriga katter i familjen. Under mina år som birmaägare har jag träffat på birmakatter med olika "bästisar" t ex kaniner, marsvin, fåglar, möss, hundar m fl djur.

Bakkilar

Birmakatten ska - enl. standarden - inte ha alltför låga bakkilar, men då bakkilarna är låga är de också oftast mycket spetsiga och verkligt kilformade. När birman får den föreskrivna höjden på kilarna är spetsigheten oftast inte längre den perfekta.

Tyvärr är dessa två önskningsar - spetsighet / höjd - svåra att förena. Som uppfödare är man glad om man har fått en katt med kilar i lagom storlek och med jämnhet sinsemellan.

Här kan man också nämna att bakkilar på små kattungar

kan se verkligt spetsiga och välformade ut. När kattungen växer upp breder oftast det vita ut sig och är inte längre lika perfekt kilformig. Anledningen torde vara att kattens vita hår är grövre och kraftigare än övrig päls.

Ofta saknas en eller båda kilarna, eller - kilarna är för höga (går över knäleden eller smiter in på lårets insida)